

[Henry Hansen.]

vel være helt underligt, om patentafgifterne skulle gå ram forbi. Der er det mærkelige ved dette tilfælde — og det er i høj grad en formildende omstændighed —, at disse afgifter har været uændrede siden patentlovens ikrafttræden i 1894. Der blev dog i 1947 foretaget en forhøjelse af afgiften for indlevering af patentansøgninger fra 50 kr. til 75 kr. og for udstedelse af patenter fra 35 kr. til 50 kr.

De afgifter, der her er tale om at forhøje, har altså været uændrede i 56 år. Denne kendsgerning giver naturligvis ikke i sig selv anledning til en forhøjelse af afgifterne, hvis der ikke var andre årsager, der talte for det, men det er der også.

Der peges i bemærkningerne til lovforslaget på de stigende lønningsudgifter, idet der i 1950 blev gennemført forhøjelser af lønningerne til et beløb af ikke mindre end 120 000 kr. En anden grund er, at afgifterne af ca. 3 000 tyskejede patenter er bortfaldet, efter at de i 1946 blev konfiskeret og senere, i 1947, blev stillet til fri rådighed. Det samme gælder et lignende antal tyske patentansøgninger, og endelig oplyses som tredje grund de stigende udgifter ved udgivelsen af patenttidende.

Jeg går ud fra, at man i ministeriet, inden man har besluttet sig til at fremsætte dette forslag om forhøjelse af afgifterne, har undersøgt mulighederne for at indvinde noget ved besparelser i administrationen, men det kan den højtærede minister måske oplyse noget om. Mit parti kan tilslutte sig det synspunkt, som jeg ser er ministeriets, at patent- og varemærkevæsenets drift skal hvile i sig selv. Derfor kan vi gå med til den foreslåede forhøjelse af afgifterne, idet vi går ud fra, at der ikke er andre muligheder for at skabe den ønskværdige balance. Med uforandrede indtægter regnes der for indeværende år med et underskud på mellem 100 000 kr. og 120 000 kr., og et sådant underskud er der jo ingen rimelighed i at fortsætte med. Vedtages forhøjelserne, regnes der indtil videre med et overskud på ca. 100 000 kr. Det anses for at være en rimelig sikkerhedsmargin, og det må det vel også siges at være.

Afgifterne betales i 17 år, og for samtlige 17 år beløber afgifterne af et patent sig efter de nugældende satser til 2 925 kr. Vedtages forhøjelsen, bliver det 3 250 kr. De tilsvarende tal for Norge er 2 450 kr. og for Sverige 2 200 kr.; der vil altså blive en betydelig forskel på afgifterne i de tre nordiske lande. Hvorfor afgifterne skal være

så meget højere her end i Norge og Sverige, oplyses der ikke noget om i bemærkningerne, men det kan vi måske også få oplysning om af den højtærede handelsminister.

Bemærkningerne giver udmærkede oplysninger og, synes jeg, god motivering for lovforslaget. Jeg kan også godt se betydningen af at få de forøgede indtægter så hurtigt som muligt — det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1951 —, men det var måske alligevel rigtigst at henvise lovforslaget til udvalgsbehandling. Der kunne vi så måske få oplysning om det par spørgsmål, jeg har stillet. Det kan formentlig blive en kort udvalgsbehandling, så at vi kan nå at få lovforslaget gennemført inden juleferien. Vi nærer ikke noget ønske om, at dette ikke skulle ske.

Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling.

Elmqvist: Det foreliggende lovforslag byder jo på en forhøjelse af de årlige afgifter, der betales for vedligeholdelse af patenter. Som motivering anføres, således som den foregående ærede ordfører udtalte, at patent- og varemærkedirektoratets omkostninger ganske naturligt har måttet stige i disse år ligesom alle andre omkostninger, og at man ikke hidtil har forhøjet disse afgifter, ligesom der fra den højtærede ministers side som motiveringer anført, at ministeren finder, at denne institutions økonomi bør hvile i sig selv.

Den foregående ærede ordfører har allerede udførligt omtalt lovforslagets enkeltheder, så det skal jeg ikke komme ind på. Jeg skal nøjes med at sige, at vi er enige med den højtærede handelsminister i, at en institution som denne bør hvile i sig selv, og da vi har indtrykket af, at der administreres fornuftigt og rimeligt indenfor denne institution, ligesom der altid ydes publikum en meget elskværdig og meget hjælpsom service, hvad jeg finder grund til at benytte lejligheden til at udtale, er vi fra vort partis side velvilligt indstillet overfor lovforslaget.

Men dette betyder ikke, højtærede minister, at vi er tilfredse med, at forslaget fremsættes så sent, at vi kun har to dage i rigsdagen til at behandle det, hvis vi skal imødekomme ønsket om at få det vedtaget inden 1. januar. Må jeg sige det med en så mild julestemmeføring, som det overhovedet er mig muligt, at vi er meget lidt tilfredse med det. Vi synes, det er en fejl, at et forslag som dette, der medfører forhøjelse af forskellige takster, kommer så